

ת"פ 17780/08/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד יניב אברג'יל

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ד تموز תשפ"א

40 יולי 2021

ת"פ 17-08-17780 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עוצר) ת"פ 12-17 54492 מדינת ישראל נ'
אברג'יל(עוצר)
תיק חיזוני: 15/310414

לפני כב' השופט רון סולקין

הנאשם
מדינת ישראל - פמ"ד
עו"י ב"כ עו"ד أنها שנייד

נגד
הנאשם
יןיב אברג'יל (עוצר)
עו"י ב"כ עו"ד בני גוריון

זכור דין

כתב האישום והשתלשות הדיון

הנאשם שלפניו נותן את הדיון בגין העבירות כדלקמן:

- █ קבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");
- █ ניסיון לקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק בצוירוף סעיף 25 לחוק;
- █ זיופ בכונה לקבל דבר, בניגוד לסעיף 418 אמצע לאותו חוק (שתי עבירות);
- █ שימוש במסמך מזויף בכונה לקבל דבר במרמה, בניגוד לסעיף 420 בצוירוף סעיף 418 אמצע לחוק (שתי עבירות).

נגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום, המיחסים לו עבירות מרמה.

כתב אישום בתיק ת"פ 17780-08-18

בין הנאשם למיר יובל כהן (להלן: "המתלון 1") קיימת היכרות מוקדמת ושניהם מתגוררים בעיר נתיבות. כפי העולה מכתב האישום, במועדים שונים במהלך יולי 2015, זיף הנאשם 3 שיקים ועשה בהם שימוש בידיעו שהם מזוייפים, במטרה לקבל במרמה סך של 21,160 ₪ מהמתלון 1.

כתב אישום בתיק ת"פ 54492-12-17

במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשימה, קיבל הנאשם לידי פנקס שיקים השיר למיר חמדי אשוי (להלן: "המתלון 2"), וזאת ללא ידיעתו.

לנאשם היה חוב כספי ליעקב אסולין, עמו הייתה לו היכרות קיימת.

הנאשם נטל 6 שיקים מתוך פנקס השיקים השיר למטלון 2, ללא ידיעתו, זיף אותם, ומסר אותם ליעקב אסולין, במטרה לכיסות את חובו תוך הצגת מצג שווה כי שיקים אלו נמסרו לו כדי לשכר עבודה.

סך השיקים שזוייפו עמד על 55,000 ₪.

השיקים המזוייפים לא כובדו על ידי הבנק, על כן, ניסיונו של הנאשם לקבל במרמה כספים - לא צלחו.

במסגרת דיונים מקדמים שנערכו בין הצדדים, עתרו במשותף להפנות הנאשם לראיון התאמת לבית משפט קהילתית, בשני התקדים.

לאחר שירות המבחן חוווה דעתו, שהנאשם מתאים לכך, שולב בבית המשפט הקהילתי, שם הורשע על פי הודהתו בשני כתבי האישום שהוגשו נגדו.

אלא, שבחולוף פרק זמן מסוים, עדכנה קצינת המבחן את בית המשפט, כי הנאשם אינו משתק פעולה ואיןו מגיע לפגישות שנקבעו עמו.

בית המשפט הקהילתי העניק לנאשם מספר הזרמנויות נוספות לשוב ולשתף פעולה, אך הנאשם נמנע מלעשות כן.

לנוכח האמור, נסתירים ההליך בבית המשפט הקהילתי והתיק הוחזר לבית משפט זה, לדין בשאלת העונש.

עמוד 2

הנאשם הופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים לענין העונש, אך ציון, כי עבר להתגורר בירושלים, וביקש להיפגש עם שירות המבחן שם.

לאור האמור, נדחה הדיון פעמיים נוספים אף גם מול שירות המבחן בירושלים, נמנע(neenu) הנאשם מלהתייצב ואף לא השיב לפניות טלפוניות.

לדיון שנקבע ליום 21.09.2010, נמנע(neenu) הנאשם מלהתייצב, והסניגור הודיע, כי ניתן עמו קשר.

נגד(neged) הנאשם הוצאה צו הבאה, ולאחר מכן, הגיעו הגנה בקשה לבטלו.

בדיוון נוסף שנערך ביום 19.10.2010, ביקש הגנה לדוח את הדיון לצורך הפניה נוספת של הנאשם לשירות המבחן למבוגרים לקבלת תסקירות.

לפניהם משורת הדיון, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לשירות המבחן. אך גם הפעם - נמנע(neenu) מלהתייצב.

גם לדיון שלאחר מכן, שנקבע לשימוש פרשת העונש, לא התיאיצב הנאשם.

מאז, נעשו מספר נסיונות להביא הנאשם בצו, כשהנאשם מבטיח להתייצב אך נמנע ממעשה כן, עד אשר, ביום 20.11.2010, הוצאה צו הבאה נוספת, ללא שחרור.

משטרת מודיעין ביצעה את הוציא צו הבאה, הנאשם הובא בפני בית משפט השלום בירושלים, אשר שחרר הנאשם תחת הפקדה בסך 2,500 ₪ והוא דודע לו מועד הדיון בפני מותב זה.

חרף האמור, לא התיאיצב הנאשם לדיון שנקבע ליום 21.02.2010, והתביעה בבקשתה להכריז עליו ערביין נמלט.

נגד(neged) הנאשם הוצאה צו הבאה נוספת, ללא שחרור, הנאשם נעצר והובא בפני מותב זה.

בד בבד, ביום 21.04.2011, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגד(neged) הנאשם ומיושם ההפקדה הכספית בתיק.

בית המשפט הורה על מעצרו של הנאשם ומАЗ - שווה במעצר.

ביום 05.05.21 נשמעה פרשת העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לעניין העונש, ראיות כדלקמן:

גilioן הרשות פלילי (ת/2) - לחובת הנאשם הרשעה מיום 29.06.20 בעבירה של קבלת דבר במרמה, בגין גזרו עליו חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה וקנס בסך 3,000 ₪. בנוסף, חובת הנאשם הרשעה נוספת מיום 01.06.20, בעבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם ואיומים, בגין גזרו על הנאשם חודשים מאסר בפועל, הפעלת שני מאסרים מוותניים, ומאסר מוותנה. עוד, לחובת הנאשם הרשות בעבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו;

כתב התחייבות עצמית של הנאשם מיום 31.01.18 (ת/3);

הצהרת נפגע העבירה, המתלוון 1, ע.ת. 1 בתיק 17-08-17780 (ת/4) - המתלוון שיתף כיצד הנאשם ניצל את אמונו וטוב ליבו וגזל ממנו במרמה כספים בסך של כ-22,000 ₪. בנוסף, הנאשם יצא לחופשה, פגש אותו ברחוב, התנצל בפניו, אך ניסה שוב להוציא ממנו כספים במרמה, באותו הדרך בה פעל בכתב האישום בתיק זה. המתלוון עמד על כך, שהנ帀ם ממשיך בדרך המרימה ואין בכוונתו להשתנות.

ההגנה הגישה, לעניין העונש, ראיות כדלקמן:

אמרת הנאשם מיום 15.11.15 שעה 10:33 (נ/1);

אמרת הנאשם מיום 15.11.15 שעה 12:10 (נ/2);

אמרת הנאשם מיום 09.10.16 שעה 10:31 (נ/3).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגש תסוקיר סיכון ביום 24.10.19.

שירות המבחן למבוגרים ציין, כי הנאשם שולב בבית משפט קהילתי ביום 18.07.31, אך חרף נסיבות שירות המבחן לטפל בנ帀ם במסגרת בית המשפט הקהילתי, לא הוואיל הנאשם לשותף פעולה והפסיק את הקשר עם שירות המבחן למבוגרים.

גם לאחר שסיים את ההליך בבית המשפט הפלילי, עקב אי שיתוף פעולה מצדו, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן בקשר למסקירת העונש, ולא התיצב לפגישות שנקבעו עמו.

שירות המבחן למבוגרים ציין, כי נגד הנאשם מתנהל הליך פלילי נוסף.

לאור התנהלות הנאשם, התרשם שירות המבחן למבוגרים, כי הנאשם אין מוטיבציה לשתף פעולה עם ונמנע מכל המלצה בעניינו.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעונה בכתב (ת/5) והשלימה אותו על פה.

התביעה טענה, כי מעשיו של הנאשם פגעו ברכשו של המתalon 1, ופגעו בערכיהם המוגנים של חופש הקניין, האפשרות לקיים מסחר תקין, אמון במשק בכלל בתחום הסחר בפרט, פגעה בכלכלת המדינה מפני הצפת השוק בשטרות ושיקים מזויפים ופגיעה באמון הציבור.

התביעה הדגישה התקנון המקדים שנלווה לעבירות, בפרט כלפי המתalon 1, כאשר הנאשם טווה מסכת שקרים, הציג מצג שווה, לעיתים עם אדם אחר, והכל תוך זמן שהוא רוכש את אמוןו של המתalon 1 ותוך זיוף שיקים ושימוש בהם.

התביעה עמדה על החזרתיות במעשי הנאשם, הפעולות המקדיימות שביצע והסתיעותו לעיתים באדם אחר כדי לחזק את מצג השווה שהציג.

ה הנאשם עבר העבירות מתוך בצע כסף, תוך שמנצל את האמון שניתן בו, באופן מתמשך.

התביעה עמדה על הנזק שנגרם ממעשי הנאשם ופוטנציאלי הנזק הצפוי מהם.

התביעה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, ולכך שלחויבו הרשות נוספות, מאוחרות להליך דין.

התביעה הפנתה למסקירה השירות המבחן למבוגרים, בנוגע לאי-שיתוף הפעולה מצדו.

התביעה ביקשה שלא ליחס משקל לחילוף הזמן, שכן, נבע מהנהלותו של הנאשם, כפי שפורטה לעיל.

הנאשם נעדר אמפתיה לקורבנות העבירה, המתلونנים, אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, אינו מנסה לתקן את מעשיו, אין בענינו כל אפיק שיקומי.

התביעה עתירה להשิต על הנאשם עיצומים כספיים שיגלמו את השבת הגזל, לצד מאסר בפועל.

התביעה עתירה, ביחס לאיושם בתיק העיקרי, למתחם ענישה הנע בין שנת מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

התביעה עתירה, ביחס לאיושם בתיק הציגוף, למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול שירצוז בעבודות שירות, ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף העליון של כל אחד מהמתחמים, ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתлонנים.

ההגנה טענה, כי בעת קביעת מתחם ענישה, יש לקחת בחשבון את היקף המרמה והתחכום שנלווה לה.

ההגנה טענה, כי הסכום שגוזל הנאשם, כ-160,212 ₪, והסכום אותו ניסה לגוזל - כ-55,000 ₪, אינם גבוהים.

ההגנה טענה, כי במקרה דין לא היו יחסית אמון מיוחדים ואף לא היה שימוש בעזרים טכניים או בשיטות מיוחדות.

לפיכך, לשיטתה, אין מדובר בעבירות ברף חומרה גבוהה.

ההגנה עתירה למתחם ענישה בתיק הראשון שבכותרת, הנע בין מספר חודשי מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

ההגנה עצרה למתחם ענישה בתיק המצורף, הנע בין מספר חודשי מאסר על תנאי ועד 9 חודשים מאסר על תנאי.

ההגנה הצירה על התנהלותו של הנאשם במהלך ניהול ההליכים המשפטיים נגדו, אך ביקשה ליחס משקל לכך שהנאשם הודה במינויו לו עוד בשלב החקירה המשפטית, הודה בכתב האישום ללא הסדר טיעון, נטל אחריות וחסר זמן שיפוטי.

ההגנה ביקשה ליחס משקל נמוך להרשעותיו של הנאשם, שכן, עבירות אלו נבערו לאחר העבירות דין.

ההגנה טענה, כי בחולוף הזמן, הנאשם לא הסתבר בשנית אלא נתן את הדין על עבירות קודמות.

ההגנה הפנתה למסקירה העומק שהוגש בבית המשפט הפלילי וביקשה ליתן לו משקל, חרף המסקירים המאוחרים יותר מטעם שירות המבחן.

ההגנה ביקשה לגוזר על הנאשם עונש מאסר לרצוי בעבודות שירות, ועיצומים כספיים ברף הנמור.

ההגנה ביקשה להימנע מלהלט את ההתחייבות העצמית של הנאשם (ת/3).

בדבבו الآخرן של הנאשם הביע חרטה על מעשי. לדבריו, באותה העת היה מכור לאלכוהול ולהימורים, אך כוּם הוא אדם חדש, הקים משפחה. הנאשם ביקש להמיר עונשו לעבודות שירות.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם אין קלות.

ראש וראשית, היה בהן כדי לפגוע במטלונים - נפגעי העבירה, אזרחים תמיימים, אשר כספם נגזל מהם, או עמד להיגזל מהם, בעקבות מעשי רמיה של הנאשם.

ה הנאשם נטל כספיים, במרמה, בסכומים לא מבוטלים, וניסה ליטול כספיים בסכומים גבוהים עוד יותר.

לא קשה לתאר מפח הנפש שנגרם למטלונים, ובפרט, המטלון ממנו נגלו כספיים - אשר לא זכה להשבתם אליו.

המדובר בסדרת עבירות, שנערכו במשך תקופה לא קצרה. אין מדובר במעשה חד פעמי.

ה הנאשם פעל בתחום, לאחר תכנון מראש לכל הפחות, כשבעבירות נושא כתוב האישום הראשי שבគורתה, הסטייע באחר, אשר התבהה, לבקשתו, לבעל השיקום.

לענין הצורך להחמיר הענישה הנהגה בסוג זה של עבירות המכונה "צוארון לבן", שיש בהן פגעה בקניינו ובנכסיו של נפגע העבירה, ראה ע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן ואח' פ"ד נח(3) 245:

בית משפט זה עמד לא אחת על הפער הקיים בין ההכרה הברורה כי מעשים של פגעה בגוף וברכווש הינם עבירות שמתחייבת בגין ענישה חמורה כדי להרטיע מפני סיכון שלום הציבור ובטחונו, לבין מידת הסלחנות הננקטת לא אחת ביחס לעבירות כלכליות של צווארן לבן, שנזקן לפרט ולציבור הרחב הנו רב יותר.

לעתים דואק מעשי עבירה כאלה זוכים בinati המשפט ליחס מקל ופשרני אף שנזקם לכלל, למשק ולכלכלה, ולאימון שהציבור רוכש למערכות המשק והשלטון הוא רב יותר. נוצר לפרקם יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב מעלהים, הגוזל מיליוןים מכיספי ציבור תוך הפרה עמוקה של חובה נאמנות ומוסר בסיסיים. על פער עמוק זה הנבע עתים בתפיסה העונשית הנוגגת במקומנו, יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרת האמיתית של המעשים, להשלכתם השילילת ארוכת הטווח על מערכות הכלכלת והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור.

במקרים שככלו הסתמכות בעבירות מרמה וUBEIRUTOT_NLOOT, נגזרו, הלהקה למעשה, עונשים חמורים, הכוללים הן מאסר לתקופות לא מבוטלות והן עיצומים כלכליים. ראו, לענין זה:

ע.פ. 10/160 **סמלא נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (2012), אושר גזר דין שנitin בגין UBIRUTOT_MARMA של זיווף ומרמה, לצורך העברת מנויות בתאגיד שלא כדין, תוך זיווף חתימות של עו"ד, במסגרת נדון הנאשם, לעונש מאסר בפועל בן חמיש שנים, עיצומים כספיים בסך כולל של 170,000 ₪;

ת.פ. 12-06-41401 **מדינת ישראל נ' ספני** [פורסם במאגרים] (2013), הנאשם, סוכן ביטוח, נדון בגין UBIRUTOT_MARMA קבלת דבר במרמה, זיווף, שימוש במסמך מזויף, ועוד, על קר שזייף חותמות בנק על מסמכים לצורך רישי רכב ומסמכי ביטוח, נשפט למאסר בפועל בן 30 חדשים;

ת.פ. 7933/08 **מדינת ישראל נ' רפואי** [פורסם במאגרים] (2012), הנאשם נדון בגין UBIRUTOT_MARMA זיווף, על קר שהשתמש בייפוי כח מזויף לצורך העברת זכויות במרקען, לעונש של מאסר בפועל בן 15 חודשים;

ת.פ. (כפ"ס) 2951/03 **מדינת ישראל נ' ברנס** [פורסם במאגרים] (2013), נאשם נדון בגין 11 מקרים של קבלת דבר במרמה, 9 UBIRUTOT_ZIOF ועוד, לעונש מאסר בפועל בן 4 שנים וענשים נוספים;

בפסק הדין עפ"ג (מחוזי באර שבע) 11-12-36792 **מלול נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] אושר עונש בן 4 שנים מאסר על נאשם שעבר UBIRUTOT_MARMA בכרטיס אשראי;

בגזר הדין ת.פ. (תל-אביב) 09-08-13932 **מדינת ישראל נ' אבירם** [פורסם במאגרים] נדון נאשם אשר מסר שטר מזויף לשכת ההוצאה לפועל למימוש וכן תצהיר כזוב לעונש מאסר בפועל בן 20 חדשים ועיצומים כספיים בסך כולל בן 285,000 ₪;

בגזר הדין ת.פ. (נצרת) 12-11-5849 **מדינת ישראל נ' נוהי** [פורסם במאגרים] נדון נאשם אשר הרשע בעבירות של זיווף, מרמה, התחזות לאחר וועוד, בגין קר שזייף מסמך במטרה להתחמק מהתביעות לריצוי מאסר בפועל שהוטל עליו, לעונש מאסר בפועל בן 12 חודשים;

בגזר הדין ת.פ. (באר-שבע) 11-12-56590 **מדינת ישראל נ' שילון** [פורסם במאגרים] נדון נאשם, שמשר כ - 88,000 ל"נ מחשבונו של נפגע עבירה, שהוא ל��וח שלו, תוך שמתזהה בכזבשמו, לעונש מאסר בפועל בן שלוש שנים (כשמדובר - שנה בגין הפעלת מאסרים מותנים). ערעור הנאשם על גזר הדין - נדחה (ראו עפ"ג 15-06-20668), כשבית המשפט המחויז, בשbetaו כבית משפט לעורוורים פליליים, שקל לחומרה את סדרתיות העבירות ואת תחוכמן;

בגזר הדין ת.פ. (באר-שבע) 44662-03-17 **מדינת ישראל נ' מזו** [פורסם במאגרים] - נדון נאשם, בגין שימוש במסמך מזויף בכונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות חמימות; קבלת דבר מה בנסיבות חמימות, וניסוין לקבלת דבר מה בנסיבות חמימות, לעונש מאסר בן 16 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ל"נ, ופיצוי לנפגעי העבירה בסך 75,000 ל"נ (ערעורו נדחה במסגרת עפ"ג 20-03-51840 לאחר שביקש לחזור בו מעורוורו).

בית המשפט עיין בפסקה שהוגשה מטעם הצדדים, אך חשוב לציין, כי במקרה דנן, מעבר לסכומי הגזלה, יש ליתן את הדעת לתחום שהוא במעשה הנאשם, הקפdonות והתקנון שקדם להן, לצד נסיבות נוספות.

מעשיו של הנאשם, ופגיעהו הרבה בערכיהם המוגנים, מחייבים עונישה משמעותית.

בהתאם לתקנון העונשין, תשל"ז - 1977, בבאו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשקל, בין היתר, את מדיניות העונישה הנוגעת, אך שיקול זה - כमובן אינו היחיד. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, בבאו של בית המשפט לקבוע מתחם עונשה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך התנהלות העבירות; מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

בית המשפט מוצא, במקורה דנן, לקבוע מתחם עונשה כולל, בגין כל העבירות נושא שני כתבי האישום, כך שינווע בין 18 עד 36 חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונישה הספציפית

בנוגע לנאשם דנן, יש לשקל, לחומרה, עברו הפלילי, הכלול הרשעות בעבירות שונות, שיעירן איומים, ואף עבירות מרמה, אותה עבירה בה הורשע בתיק דנן.

הנאשם נתפס לפחות ב-3 תיקים שונים, בעבירות מרמה שונות, ומעשי - ביחיד עם עברו הפלילי - מעדים על מי

הגם שחלק מההרשעות הן בין עבירות, שנעברו לאחר העבירות נשא כתבי האישום כאן, הרי יש בהן כדי להצביע על כך, שהנאשם לא זנחה דרכו העברינית ולמעשה - ביחד עם ההרשעות נשא התיקים דין - לעומת כן, כי מדובר למי שבחר בעברינות בכלל, ובעברינות בתחום המרימה בפרט - בדרך חיימ.

עד כה, לא פעל הנאשם כדי לתקן העוול שעה ולהחזיר הכספיים שנטלו במרימה.

הנאשם נותן את הדין בחלוף כ-6 שנים מהעבירות בכתב האישום העיקרי ובחלוּפֶׁ כ-5 שנים מהעבירות שבסכתב האישום המצורף.

ברגיל - היה בחלוף פרק זמן כה משמעותי כדי להוות שיקול ממשמעותי בנוגע לעונש שיטול.

אלא, במקרה דין - לחלוף הזמן משקל קטן יחסית.

זאת, לאחר שהימשכוו החריגת של ההליך מקורה בא-שיתוף פעולה מתמשך של הנאשם עם גורמי ההחלטה והטיפול השונים, הן בבית המשפט החקלאי והן במסגרת ההליך העיקרי, ביחד עם אי-התיצבותו פעמי אחד פעם, גם לאחר שצווי הباء בוטלו בבקשתו וניתנו לו הזדמנויות אין-ספר. התנהגות הנאשם, שלא זו בלבד שלא התיצב ולא שיתף פעולה, אלא המשיך להסתבע בעבירות - אינה מותירה פתח למסקנה אחרת, זולת, כי מלהתחילה פעל במטרה להוליך בכחש את גורמי הטיפול השונים, את התביעה, את בית המשפט ויתכן אף את סניגורו, ככל מעשה, מעולם לא היה בדעתו לשתף פעולה בהליכי טיפול או שיקום, אלא לדחות הבקע - הא ותו לאו.

לענין זה יפים דברי בית המשפט המוחז' בעפ"ג 20-02-56305 **אבו אלקייעאן ב' מדינת ישראל:**

אף הטענה לעניין חלוף הזמן מאז בוצעה העבירה לא מצדיקה את קבלת טענות המערער, זאת נוכח העובדה שההlixir שהתנהל לפני ההחלטה הדינונית התעכב לא מעט בשל התנהלות ההגנה.

יתר על כן: חלוף הזמן עשוי להוות נסיבה לקולה, שעה שהנאשם זנחה את דרך החיים העברינית ופועל לשקם את חייו. במצב בו הנאשם ממשך בתנהגוו העברינית, מוגבל עוד יותר משקלה של הטענה בדבר חלוף הזמן.

במקרה דין, הסתבע הנאשם במספר אירועים שונים, בגין הורשע אף לאחר שהחלו נגדו ההליכים בתיקים דין. יתרה מכך, נגד הנאשם נוהל הליך נוספת בבית משפט זה, בפניו חברו, כב' השופט י' עטר, כעולה מהודעת שירות המבחן למ bogrim. לענין זה לא ניתן משקל בಗזר הדין, שכן המذبور בתיקים שהנאשם טרם הורשע בגין; ברם יש בכך כדי

להציג על האופן בו תפש הנאשם את ההליך הטיפולי.

צא ולמד, כי הנאשם, בנגד להצהרותיו, לא פעל לשיקום חייו, אלא העמיק מעורבותו העברנית.

לזכות הנאשם, יקח בית המשפט בחשבון את הודהתו באשמה, אף ללא הסדר טיעון.

כн, יקח בית המשפט לזכות הנאשם את צירוף הנסיבות, שמעיד על רצון לסימן ولو חלק מההלים התלויים ועומדים נגדו.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט למקם עונשו של הנאשם במרכז המתחם.

בנוסף, מוצא בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתייע ועיצומיים כספיים.

לאור התנהלותו של הנאשם לאור ההליך, מוצא בית המשפט לחلط הפקודה בסך 2,500 ₪, לטובת אוצר המדינה.

בהתאם להוראות הדין, מורה בית המשפט על מימוש התחייבות להימנע מעבירה - ת/3.

עיצומיים כספיים - קנס ופיזוי לנפגע העבירה

בית המשפט מוצא לקבל עיתרת התביעה להטלת עיצומיים כספיים מרתייעים על הנאשם, בדמות קנס וכן פיזוי לנפגעי העבירה. מעשיו של הנאשם מחיברים גם פיזוי הולם, שייהי בו משום הכרה בנזקים שגרם הן לנפגעי העבירה והן למערכת אכיפת החוק.

אשר לעיצום כספי מסווג קנס - במקרה דנן, מדובר בנאשם אשר נמנע, פעם אחר פעם, מלחת"ץ לדיניהם בעניינו, והוצאו נגדו צווי הבהאה רבים.

ההכבד על פעילות מערכת אכיפת החוק, שקשה למצוא לה הצדקה כלשהי, מצדיקה השთת עונש כספי מסווג קנס, לטובת אוצר המדינה.

אמנם, בכל הנוגע לעיצום כספי מסווג קנס, על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם (ראו סעיף 40ח' לחוק העונשין, תשל"ז 1977). אך מדובר בטענה, שעל ההגנה לבסס אותה בריאות. במקרה דנן, לא הוצגו ראיות כליה.

על כן, מוצא בית המשפט להשית קנס הולם על הנאשם.

עמוד 11

בנוספּ, מוצא בית המשפט להטיל על הנאשם פיצוי לטובות המתלונים, נפגעי העבירה.

להבדיל מהकנס, ברגע לפיצוי לנפגע העבירה נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבירן אינה בעלת משקל כלשהו בעת שומתנו והטלתו.

פיצוי נפגע העבירה מהווע סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418, שם הגדרו כב' השופט מ' חשיין, בלשונו הציורית, כ"ברברון בין ברוחונים" (ההדגשה אינה במקור).

בהתווע סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבירן אינה נתונה בו על בית המשפט להתחשב בעת שומת הפיצוי. זאת, כשם שבהליך אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העבירן נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע.פ. 5761/05 **מיג'דלאי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

סיכום

לאחר שבית המשפט עין בטיעוני התביעה בכתב; שמע את טענות הצדדים על פה; עין בחוויות-הදעת; עין במקרים שהוגשו מטעם הצדדים; שמע דבריו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 27 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו בתיקים שבគורתה בלבד;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסווג פשע בגיןו לחוק העונשין תש"י-ז - 1977, פרק י"א, סימני ו' - ז';
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסווג עוון בגיןו לחוק העונשין תש"י-ז - 1977, פרק י"א, סימן ו' - ז';
- ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי למתלון 1, ממנו נטל כספים במרמה, בסך של 25,000 ₪;
- ו. פיצוי למתלון 2, ממנו ניסה ליטול כספים במרמה, בסך של 10,000 ₪;
- ז. חילוט ערבן בזמן בסך 2,500 ₪ וחילוט התחייבות עצמית ת/3 בסך 5,000 ₪, לטובת אוצר המדינה;
- ח. על התביעה להעביר, בתוך 14 ימים מהיום, פרטי נפגעי העבירה ואופן חלוקת הפיצוי ביניהם, למצוות בית המשפט;

ט. הכנס, הפיזי וההתקינות העצמית ישולמו, כל אחד, ב- 25 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.08.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועדו - תעמוד היתרה לפירעון מיד;

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, כ"ד تموز תשפ"א, 04 يولי 2021, במעמד הצדדים.